

Cerkev ima v ladji raven štukiran strop, v prezbitერიju gotski obok. Ima samo en oltar, ki ga je skupaj s prižnico renoviral l.1863 Mathias Berglez iz Podčetrtku.

Cerkev je imela dvoje zvonov z sledečimi napisi: mājhni - Jesu Christe Fili Dei miserere nobis 1626. Veliki: S. Maria ora pro nobis Anno 1735.

Veliki zvon, ki je bil v zelo slabem stanju so zamenjali z novim 553 funtov težkim iz delavnice Denzl v Mariboru l.1884.

Vizi. poročilo iz l.1651(str.484) iz l.1654(str. 485)

Ign. Orožen: Vas Dekanat Drachenburg, l.1887, str.484.

IMENSKA GORCA (Stadeldorf).

Filiala, posvečena sv. Križu.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n. v. 290 m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VI. Dekanat Drachenburg, Maribor 1887.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, širša pravokotna ladja, nekoliko ožja in višja $3/8$ zaključeni presbiterij in na severu prizidana pritlična sakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Streha ladje sedlasta, opečni presbiterija strešasta, škrljeva, zvonikova 8-strano piramidasta škrljeva, sakristije pultasta, opečna.

Zunanjščina: Je zelo preprosta. Ladja je brez talnega zidca, toda s konkavnim napuščem. Presbiterij je brez zidca in s kamnitim, žlebastim fabionom. Zvonica je bila prvotno tristrano odprta s 3 liki, katerih nosilci imajo profilirane zidce. Zvonik poživljajo lizene. Zvonove line so členjene in ppk. Zvonikove stene se končujejo trikotno ter imajo v čelih

urna kazališča. Maltasti fabion je profiliran. Južna zvonova lina je okrašena z baročnimi obeski . V sredini višine ga poživlja maltasti pas. Nadja ima v južni steni 2 pp okni z ostencjem, v severni pa nima nič. Presbiterij ima v južni steni pp okno z ostencjem, v zaključnici pa preprosto sliko Križanja. Zakristija ima v zapadgi steni pp vrata, v zahodni kvadratno okno, na ogalu pa opornik.

Notranjščina: Zvonica ima križni obok. Glavni portal je rahlo zašiljen ter profiliran leb-palica. Profil je prerezan na ajdovo zrno. Tlak je cementen, emporo nadomešča na desni nameščen podij z orgljami. Stene so nerazčlenjene, poslikane so s strbrasto arhitekturo (zidci so plastični) in slikama Urbana in Marije 7 žalosti. Raven strop je poslikan tako, da vzbuja vtis zrcalastega stropa z medaljonom v sredi, okoli katerega se pleče akant, ki deloma tvori školjke. Vsa slikarija je novejša in bp. Ppk slavo lok je poči ačen in obojestransko prirezan na ajdovo zrno. Presbiterij pokriva močan rebarski obok z okroglim sklepnikom in konkavnimi rebri, ki prehajajo neposredno v steno. Tu sta vidna sledova 2 zazidanih zašiljenih gotskih oken v vzhodni in jugovzhodni steni. Na vzhodni slavo ločni steni je kono gram: Honor Deo per hoc altare CrvCI positVM pretiosae glorio saeqVe, ki da letnico 1919. Na levo vodi pp vhod v zakristijo, ki ima cementen tlak in banjo z 2 paroma sosvodnic.

Oprava: Glavni oltar je izdelek Ivana Sojča iz l. 1919.

Križnica na kamenitem podstavku je preprosto delo iz l. 1825. s slikami 4 evangelistov. leta 1863. jo je obnovil Matija Brglez iz Podčetrтка. Zakristijska omara iz 19. stol. in orglje so bp.

Oprema: Omeniti je le glažutarski lesteneč, A. Pavličev relief sv. Družine

iz 1. 1932 in ekspresivno procesijsko razpelo. Ostalo je bp.

Zvonik: Je enotne gradnje. Od zvonov sta 2 iz 1. 1929, eden pa je od ~~Fidex~~ Fidelija Denzla iz Maribora iz 1. 1884.

Podstrešje. Bokci so kameniti, ladijski strop je lesen.

Resume: Cerkev, ki se omenja l. 1545., je poznogotsko stavba iz konca 15. stoletja. Sedanjo obliko je dobila že v 19. stol., ko so razidali dve strani zvonice. Zakristija je mlajši dozidek.

Okolica: Leta 1651. se omenja blizu cerkve zidana cerkvena hiša.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: Kapeli, ki sta omenjeni pod Podčetrtkom, spadajo pravzaprav se m, ker stojita v Imenski gorci. Murkova kapela je bp., Penkovškova kapela pa je zidano slopasto znamenje z pp nišo in kipcem Premišljujočega Krista. Kapelo zaključuje piramidasta streha. Nahaja se v n. v. 371 m.

Opombe:

J. Turk: Celjska topografija, rkp, str.18, 18' (napiski 1960).
(Šentjur).